

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1068—1071

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1068	Laki yritystoiminnan tukemisesta	2793
1069	Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta	2801
1070	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kiellostä käyttää kilpailuissa tai pitää näytteillä koiria, joille on suoritettu eläimen ulkonäön muuttamiseksi leikkaus	2802
1071	Verohallituksen päätös vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoiseturvien laskentaperusteista	2803

N:o 1068

Laki

yritystoiminnan tukemisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoituksena on yritystoimintaa tukemalla edistää yleistä taloudellista kehitystä, elinkeinopoliittisia tavoitteita sekä työllisyyttä ottaen huomioon kilpailunäkökohdat sekä Euroopan yhteisön ja kansallisen alue- ja rakennepoliittikan tavoitteet.

2 §

Lain tarkoituksen toteuttamiseksi voidaan yritystoimintaa myöntää valtionavustuksena investointitukea, pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistukea ja tukea yritysten toimintaympäristön parantamiseen siten kuin tässä laissa säädetään. Avustusmuotoisen rahoituksen ohella rahoitusta voidaan toimin-

taympäristön parantamiseen myöntää myös pääomasijoituksena. Lisäksi aloittamisvaiheessa olevalle pienelle yritykselle voidaan myöntää käynnistystukea.

Tukea suunnataan laadullisesti korkeatasoisiin aineettomiin ja aineellisiin hankkeisiin tavoitteena erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten pitkän aikavälin kilpailukyvyyn ja toimintaympäristön parantaminen.

3 §

Valtion talousarvioon otetaan vuosittain tarpeellinen määräraha myönnettyjen tukien maksamista varten. Tukea voidaan myöntää enintään valtion talousarviossa hyväksytyyn enimmäismäärään saakka.

Tämän lain mukaisten toimenpiteiden osarahoituksena voidaan käyttää Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoja. Mitä tässä laissa säädetään 2 §:ssä tarkoitettusta rahoit-

HE 150/1999
TaVM 25/2000
EV 148/2000

tuksesta, sovelletaan myös rakennerahastojen varoihin, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

4 §

Tukea myönnetään pienille ja keskisuurille yrityksille, jollei jäljempänä toisin säädetä. Mitä tässä laissa tarkoitetaan pienellä ja keskisuurella yrityksellä sekä pienellä yrityksellä, määritellään valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Tukea kohdistetaan 1 §:ssä tarkoitettujen tavoitteiden mukaisesti yritystoimintaan. Tukea ei kuitenkaan myönnetä:

- 1) maatilatalouteen tai kalatalouteen;
- 2) rakentamiseen;
- 3) vähittäiskauppaan tai kuljetukseen, jollei kysymyksessä ole matkailuhanke; eikä
- 4) sellaiselle muulle palveluyritykselle, joka ei tuota elinkeinotoiminnalle tarpeellisia palveluja.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 2—4 kohdassa säädetään, investointitukea ja käynnistystukea voidaan myöntää alueen elinkeinorakenteen kehittämisen kannalta tärkeille pienille yrityksille sekä kehittämistukea pienille ja keskisuurille yrityksille.

Hankkeeseen, johon on myönnetty maa-seutuelinkeinojen rahoituslaissa (329/1999) tarkoitettua avustusta, ei voida myöntää tässä laissa tarkoitettua tukea.

Myönnettäessä tukea maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinointiin kohdistuviin hankkeisiin tuki myönnetään investointitukena tai kehittämistukena. Tukeen ei sovelleta 10 §:ää, 11 §:ää, 3 lukua eikä 34 §:ää. Tukeen ei myöskään sovelleta 8 §:ssä säädettyä alueellista rajoitusta suurten yritysten osalta. Tarkemmat säännökset tässä momentissa tarkoitettua tuesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

2 luku

Investointituki ja yritystoiminnan aloittamisvaiheeseen liittyvä käynnistystuki

6 §

Yrityksen käyttöömaisuusinvestointien to-

teuttamiseen voidaan myöntää tukea (*investointituki*), jos yritys aloittaa tai laajentaa toimintaansa taikka uudistaa käyttöomaisuuttaan.

7 §

Investointituen myöntämisen edellytyksenä on, että yrityksellä katsotaan olevan edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan.

Lisäksi edellytetään, että laajentamisella tai uudistamisella arvioidaan saavutettavan hankkeen kohteena olevan toimintayksikön työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten olennainen lisäys. Tästä voidaan poiketa, jos yritys uudistaa käyttöomaisuuttaan tekniikaltaan olennaisesti korkeatasoisemmaksi.

8 §

Investointitukea voidaan myöntää alueiden kehittämisestä annetun lain (1135/1993) 7 §:ssä tarkoitettulla kehitysalueella myös suurten yritysten hankkeisiin sekä sellaiselle kiinteistöyhteisölle tai kunnalle, joka tarjoaa toimitiloja tässä laissa tarkoitettua yritystoimintaa varten.

9 §

Investointitukea voidaan myöntää yritystoimintaa varten tarpeellisen käyttöomaisuuden hankkimiseen taikka sen muutos- tai parannustöihin siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Investointitukea voidaan myöntää myös käyttöomaisuuden hankintaa vastaavasta vuokraamisesta aiheutuvista enintään kolmelta vuodelta kertyvistä menoista.

10 §

Yrityshautomon hallitsemisissa tiloissa toimivien pienten yritysten investointituen perusteena olevia hyväksyttäviä menoja voivat olla sen lisäksi mitä 9 §:ssä säädetään myös toimitilojen ja laitteiden vuokrista sekä toimistopalvelujen ja asiantuntijoiden käytöstä syntyvät menot.

Yrityshautomolla tarkoitetaan yhteisöä, joka tarjoaa pienille yrityksille toimitiloja sekä toimisto- ja asiantuntijapalveluja.

11 §

Aloittamisvaiheessa olevalle pienelle yri-

tykselle voidaan myöntää myös käynnistystukea uusien työpaikkojen perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

12 §

Sovellettavista investointituen ohjeellisista tukitasoista ja enimmäismääristä sekä investointituen ja muiden siihen rinnastettavien yritystukien yhteenlasketuista enimmäismääristä säädetään valtioneuvoston asetuksella ottaen huomioon eri alueiden kehittämistarpeet.

3 luku

Toimintaympäristötuki

13 §

Valtionavustusta voidaan myöntää sellaisiin julkisten ja yksityisten yhteisöjen, säätiöiden sekä yritysten ja yksityisten henkilöiden hankkeisiin, joiden tarkoituksena on yritysten toimintaympäristön parantaminen (*toimintaympäristötuki*). Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hankkeella on olennainen merkitys alueen pienten ja keskisuurten yritysten perustamisen, laajentamisen tai kehittämisen kannalta. Tukea voidaan myöntää myös alueiden väliset rajat ylittäviin elinkeinopoliittisiin hankkeisiin silloin, kun hankkeet edistävät alueen elinkeinopoliittisia tavoitteita tai pienten ja keskisuurten yritysten kansainvälistymistä.

14 §

Pääomasijoitustoimintaan voidaan Euroopan aluekehitysrahaston ja kansallinen rahoitus kohdistaa oman pääoman ehtoisesti alueelliseen pääomasijoitusrahastoon. Päätöksen asiasta tekee kauppa- ja teollisuusministeriö.

15 §

Edellä 13 §:ssä tarkoitettut hankkeet voivat koskea yritysten tarvitsemien palvelujen kehittämistä ja aikaansaamista, yritysten ja oppilaitosten välisen yhteistyön parantamista sekä innovaatiotoiminnan, yritysten verkostoitumisen ja teknologian siirron edistämistä sekä edellä mainittuihin hankkeisiin rinnastettavia hankkeita.

16 §

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tässä luvussa tarkoitetun tuen enimmäismäärästä sekä hankkeen hyväksyttävistä menoista ja muista tuen myöntämisen perusteista.

4 luku

Pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistuki

17 §

Pienten ja keskisuurten yritysten pitkän aikavälin kilpailukykyä tai kansainvälistymistä parantaviin kehittämis- tai kansainvälistymishankkeisiin voidaan myöntää tukea yrityksille (*kehittämistuki*).

18 §

Kehittämistuki myönnetään yrityksen esittämän suunnitelman mukaisesti rajattuun kehittämis- tai kansainvälistymishankkeeseen. Kehittämishankkeen on oltava yrityksen toiminnan laajuus huomioon ottaen merkittävä. Kansainvälistymishankkeen on oltava merkittävä yrityksen kansainvälistymisen kannalta. Yritysten yhteishankkeen merkittävyyttä voidaan kuitenkin tarkastella sen kokonaismerkityksen kannalta.

Kehittämistukea voidaan myöntää myös yrityksen perustamis- tai toimintaedellytysten selvittämiseen.

19 §

Kehittämistuen perusteena voivat olla yritykselle suunnitelman mukaisesta kehittämis- tai kansainvälistymishankkeesta aiheutuvat menot siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

20 §

Valtioneuvoston asetuksella säädetään kehittämistuen enimmäismääristä kehitysalueella ja muualla maassa.

21 §

Kehittämistukea ei myönnetä, jos hanketta rahoitetaan muulla valtion avustuksella. Tästä voidaan kuitenkin poiketa lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin hankkeita, milloin rahoituksen jakaminen useamman rahoittajan kesken on pe-

rusteltua hankkeen laajuuden tai alueellisen merkittävyyden vuoksi. Valtionavustuksen tai muun siihen verrattavissa olevan tuen enimmäisosuudesta yhdessä kehittämistuen kanssa säädetään valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Tuen hakeminen ja maksaminen

22 §

Tässä laissa tarkoitettuja tukia koskevia asioita käsittelee kauppa- ja teollisuusministeriö sekä, siten kuin jäljempänä säädetään, työvoima- ja elinkeinokeskukset.

23 §

Investointituen myöntää kauppa- ja teollisuusministeriö, jos tuen perusteena olevien menojen määrä ylittää 1,7 miljoonaa euroa, ja muissa tapauksissa työvoima- ja elinkeinokeskus, jollei ministeriö erityisestä syystä katso aiheelliseksi pidättää päätösvaltaa. Siinä tapauksessa, että investointituen lisäksi hankkeeseen myönnetään käynnistystukea, käynnistystuen myöntää investointituen myöntämisestä päättävä viranomainen ja muissa tapauksissa työvoima- ja elinkeinokeskus. Kehittämistuen ja toimintaympäristötuen myöntää työvoima- ja elinkeinokeskus.

Tukien maksamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus, jollei ministeriö erityisestä syystä katso aiheelliseksi pidättää itselleen päätösvaltaa.

24 §

Tukea on haettava ennen hankkeen aloittamista.

Tukihakemus, joka on toimitettu työvoima- ja elinkeinokeskukselle myöhemmin kuin 1 momentissa säädetään, voidaan ottaa käsiteltäväksi lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin hankkeita, jos kauppa- ja teollisuusministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus sen päätettäväksi kuuluvan tuen osalta erityisistä syistä niin päättää ja edellyttäen, että Euroopan komissio hyväksyy tämän sille kussakin yksittäistapauksessa tehdyn ilmoituksen perusteella.

25 §

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa erillisestä hakemuksesta tuen hankkeen edistymisen mukaan myöntämispäätöksessä asetettujen tarkempien ehtojen ja hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Jos toteutuneiden tuen myöntämisen perusteena olleiden menojen määrä on arvioitua meroja pienempi siten, että myönnetty tuki ylittää päätöksessä mainitun osuuden toteutuneista menoista, tuki tulee alentaa tätä vastaavaksi.

26 §

Jos hankkeen toteuttamiseen osallistuu useampi kuin yksi yritys tai yrityksen ohella myös yritystoimintaa harjoittamaton yhteisö, tuki voidaan myöntää ja maksaa yritykselle tai yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan tuen käytöstä koko hankkeeseen.

6 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Työvoima- ja elinkeinokeskusten suorittamaa tukien myöntämistä ja maksamista valvoo kauppa- ja teollisuusministeriö, joka voi tarkastaa itse tai valtuuttaa muun viranomaisen taikka ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan työvoima- ja elinkeinokeskuksia. Tukiensaajien tukien käyttöä valvovat kauppa- ja teollisuusministeriö ja työvoima- ja elinkeinokeskukset, jotka voivat valtuuttaa muun viranomaisen taikka ulkopuolisen tilintarkastajan tarkastamaan tukien käyttöä.

Ulkopuolisen tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja (JHTT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (JHTT-yhteisö), Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (KHT-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) taikka kauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja (HTM-tilintarkastaja) tai tilintarkastusyhteisö (HTM-yhteisö).

Tilintarkastaja toimii tehtävässään virkavastuulla. Tilintarkastajan esteellisyyteen sovelletaan, mitä hallintomenettelylain

(598/1982) 10 ja 11 §:ssä säädetään. Tilintarkastajilla on muutoinkin oltava edellytykset riippumattoman tilintarkastuksen toimitamiseen. Jos edellytykset riippumattomaan tilintarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanottamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

28 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä niiden valtuuttamilla tarkastajilla on oikeus tarkastaa tuen hakijan ja tuen saajan liiketoimintaa tuen hakemisen ja käytön edellyttämässä laajuudessa. Tarkastuksen suorittamiseksi tuen hakija tai tuen saaja on velvollinen ilman aiheutonta viivytystä korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle henkilölle kaikki tarvittavat tiliasiakirjat ja muun tuen käyttöön liittyvän aineiston sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa. Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus tässä tarkoituksessa päästä tarkastettavan hallitsemiin tai käytössä oleviin tiloihin. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvassa paikassa.

Tarkastusta suorittavalla henkilöllä on oikeus ottaa tiliasiakirjat ja muu edellä tarkoitettu aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Tiliasiakirjat ja muu luovutettu aineisto tulee palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Tarkastusta suorittavan henkilön pyynnöstä tarkastettavan tulee myös antaa tiedot, jotka ovat tarpeen tarkastuksen asianmukaiseksi toteuttamiseksi.

Poliisin, tulliviranomaisen ja veroviranomaisen on korvauksetta annettava tässä pykälässä tarkoitettujen tarkastuksen suorittamiseksi tarpeellista virka-apua.

29 §

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada työvoima- ja elinkeinokeskukselta tukijärjestelmän hallinnoinnin edellyttämiä tarpeellisia tietoja ja selvityksiä tukien hakemisesta, myöntämisestä ja maksamisesta. Vastaava oikeus tietojen saantiin tukien saajilta tukien

käytön osalta on kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella.

Kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus pyynnöstä saada muulta viranomaiselta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskeva, valvontavelvollisuuden hoitamiseksi tai tukihakemusten käsittelyä varten välttämätön tieto, joka muutoin olisi pidettävä salassa. Tiedon saantia koskevassa pyynnössä on yksilöitävä tarvittavat tiedot sekä niiden käyttötarkoitus. Näin saatua tietoa ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin mihin sitä on pyydetty.

30 §

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitavan salassapitovelvollisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

Viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä saa tämän tai rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999) mukaista tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- ja ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa:

1) kauppa- ja teollisuusministeriölle sekä työvoima- ja elinkeinokeskukselle edellä mainittujen lakien mukaisten tehtävien suorittamista varten;

2) tukien vaikuttavuutta ja kilpailuvaikutuksia sekä muita tämän lain soveltamista koskevia tarpeellisia tutkimuksia tekeville tutkimusten suorittamista varten;

3) edellä 27 ja 28 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia suorittavalle muulle viranomaiselle tai ulkopuoliselle tilintarkastajalle; sekä

4) syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi.

31 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö sekä työvoima- ja elinkeinokeskus voivat liittää ehtoja myöntämäänsä tukeen, jos ehdot ovat tarpeen lain tavoitteiden vastaisten vaikutusten estämiseksi.

32 §

Jos muu kuin 33 §:ssä tarkoitettu tuensaaja 6 §:ssä tarkoitetun investointituen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettaa tuen myöntämisen perusteena olevan toimintansa tai supistaa sitä olennaisesti, investointituki on määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan, jollei erityisistä syistä muuta johdu. Tuesta päätettäessä voidaan määrätä erityisestä syystä pidentää.

Jos 1 momentissa tarkoitetun tuen kohteena oleva muu kuin kiinteistöyhteisön tai kunnan omistama käyttöomaisuus tai sen osa taikka yrityksen liiketoiminta tai sen huomattava osa myydään tai muutoin luovutetaan 1 momentissa tarkoitettuna aikana toiselle eikä tilalle hankita uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, tuki on määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan. Takaisinperimisestä voidaan kuitenkin luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle yritykselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Jos tuen kohteena oleva kiinteistöyhteisön tai kunnan omistama käyttöomaisuus luovutetaan 1 momentissa tarkoitettuna aikana muulle kuin tässä laissa tarkoitetun tuen piiriin kuuluvalla yritykselle, investointituki on maksettava takaisin kuuden kuukauden kuluessa luovutuksesta. Jos tässä momentissa tarkoitettun tuen myöntämisen perusteena olleissa olosuhteissa tapahtuu muu olennainen muutos sanottuna aikana, tuki voidaan määrätä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan.

Takaisin maksettavalle tuelle voidaan määrätä maksettavaksi tuen maksamispäivästä vuotuinen korko, joka kulloinkin vastaa peruskorkoa lisättynä neljällä prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettavaa tukea makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, on sille maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

33 §

Jos sellaisen yrityksen, jonka 6 §:ssä tarkoitettua investointitukea sille myönnettäessä arvioidaan työllistävän yrittäjän lisäksi muita henkilöitä enintään kahta henkilötyövuotta vastaavasti ja jolle myönnettävä in-

vestointituki on enintään 50 000 euroa, investointituen kohteena ollutta käyttöomaisuutta myydään tai muutoin luovutetaan tai käyttöomaisuus muutoin siirtyy toiselle tuen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana, eikä tilalle hankita uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, investointituki on määrättävä kokonaan tai osaksi maksettavaksi takaisin. Tuki voidaan jättää perimättä takaisin, jos käyttöomaisuuden myynti on aiheutunut yrittäjän työkyvyn menetyksestä tai muusta siihen verrattavasta pakottavasta syystä. Takaisinperimisestä voidaan myös luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle yritykselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Jos 1 momentissa tarkoitettun investointituen kohteena ollut toiminta lopetetaan sanotussa momentissa tarkoitettuna aikana, voidaan tuki määrätä maksettavaksi takaisin kokonaan tai osaksi, jos se tuen käyttöön liittyvän erityisen syyn johdosta on aiheellista.

Takaisin maksettavalle määrälle on maksettava 32 §:n 4 momentin mukainen korko siitä lukien, kun 6 kuukautta on kulunut käyttöomaisuuden luovutus- tai siirtymispäivästä tai toiminnan lopettamispäivästä.

34 §

Jos tuensaaja 13 §:ssä tarkoitettun tuen viimeisen erän maksamista seuraavien viiden vuoden aikana myy tai muutoin luovuttaa tuen kohteena olevan käyttöomaisuuden tai sen osan toiselle, eikä tilalle hankita uutta vastaavaa käyttöomaisuutta, toimintaympäristötuki on vastaavalta osaltaan määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan. Takaisinperimisestä voidaan kuitenkin luopua, jos tuen on katsottava siirtyneen toiselle ja jos tuen siirtoa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Takaisin maksettavalle tuelle perittävästä korosta on voimassa mitä 32 §:n 4 momentissa säädetään.

35 §

Tuki on joko kokonaan tai osaksi määrättävä maksettavaksi takaisin, jos tuen saaja on:
1) antanut tukea tai sen maksamista hakiessaan olennaisessa kohdassa väärän tiedon;

2) salannut tuen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja;

3) kieltäytynyt antamasta tuen maksamista tai valvontaa varten tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka avustamasta tarpeellisessa määrin tarkastuksessa; tai

4) käyttänyt tuen muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty.

Takaisin maksettavalle tuelle on maksettava 32 §:n 4 momentin mukainen korko, minkä lisäksi voidaan määrätä maksettavaksi lisäkorkoa, jonka suuruus on korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan ja mainitun koron erotus.

36 §

Jos 32 tai 33 §:ssä tarkoitetun investointituen tai 34 §:ssä tarkoitetun toimintaympäristötuen kohteena ollut käyttöomaisuus tuhoutuu vahinkotapahtuman yhteydessä sanotuissa pykälissä tarkoitettuna aikana, on mahdollisesta vakuutuskorvauksesta määrättävä maksettavaksi kauppa- ja teollisuusministeriölle se osa, joka vastaa tuen osuutta käyttöomaisuudesta sen hankintahetkellä. Maksuvelvollisuus voi kuitenkin olla enintään tuen suuruinen. Maksuvelvollisuudesta voidaan vapauttaa, jos tuhoutuneen käyttöomaisuuden tilalle hankitaan uutta vastaavaa käyttöomaisuutta. Tuelle asetetut ehdot koskevat tällöin tilalle hankittua omaisuutta.

37 §

Tuen takaisin maksamista koskevan päätöksen tekee 32 ja 35 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kauppa- ja teollisuusministeriö ja 33 ja 34 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tuen myöntänyt työvoima- ja elinkeinokeskus. Siltä osin kuin 36 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahinkotapahtuman kohteena on 33 tai 34 §:ssä tarkoitetun yrityksen käyttöomaisuus, tuen takaisinmaksamista koskevan päätöksen tekee tuen myöntänyt työvoima- ja elinkeinokeskus ja muissa tapauksissa kauppa- ja teollisuusministeriö.

38 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään hallintopäätökseen, lukuun ottamatta 32—36 §:ssä tarkoitettua päätöstä, ei saa

hakea muutosta. Muutoksen hakemisesta tässä pykälässä tarkoitettuihin päätöksiin säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Valituksesta huolimatta voidaan 32—36 §:ssä tarkoitettu päätös panna täytäntöön, jollei tuomioistuimien toisin määrää.

39 §

Tarkeimmat säännökset lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa työvoima- ja elinkeinokeskuksille tässä laissa tarkoitettujen tukien tasapuolisen ja yhtenäisen käsittelyn kannalta tarpeellisia määräyksiä.

7 luku

Voimaantulosäännökset

40 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tällä lailla kumotaan yritystuesta 10 päivänä joulukuuta 1993 annettu laki (1136/1993) ja yritystuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös (1689/1993) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottuja säädöksiä sekä niiden nojalla annettuja määräyksiä ja ohjeita sovelletaan kuitenkin edelleen niiden nojalla myönnettyihin avustuksiin. Tämän lain 27—30 §:ää sovelletaan kuitenkin myös kumotun lain nojalla tehtyihin tukipäätöksiin.

41 §

Tätä lakia sovelletaan työvoima- ja elinkeinokeskuksille ennen lain voimaantuloa tai sen jälkeen tulleiden hakemusten nojalla tämän lain voimaan tultua myönnettäviin tukiin, joiden perusteena on ennen lain voimaantuloa tai sen jälkeen alkava investointi-, tuotanto- tai kehittämistoiminta. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukeen lakia sovelletaan kuitenkin lain voimaantulon jälkeen saapuneiden hakemusten nojalla myönnettäviin tukiin.

Tukien myöntämispäätöksiä voidaan tämän lain nojalla tehdä vuoden 2006 loppuun asti. Tukien maksatuspäätöksiä Euroopan yhteisön rakennerahastoista tulevan rahoituksen ja sitä

2800

N:o 1068

vastaavan kansallisen rahoituksen osalta voidaan tehdä vuoden 2008 loppuun asti. Yksinomaan kansallista rahoitusta koskevia maksatuspäätöksiä voidaan tehdä tuen maksatusta koskevien päätösehtojen mukaisesti.

42 §

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1069

Laki**työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 24 §:n 1 ja 2 momentti seuraavasti:

24 §

Siirtymämaksu

Valtionosuuden tasapainottamiseksi työttömyysvakuutusrahasto suorittaa valtiolle siirtymämaksun, jolla korvataan arvioidut, 2 luvun mukaisten rahoitusosuuksien voimaantulosta ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun tuoton jakoperusteiden muutoksesta valtiolle aiheutuvat lisäkustannukset. Siirtymämaksun määrän vahvistaa valtioneuvosto asianomaisen ministeriön esityksestä, jonka tulee pyytää asiasta työttömyysvakuutusrahaston lausunto. Siirtymämaksun määrää vahvistettaessa otetaan huomioon 4 §:n 2 momentissa ja 5 §:n 1 momentissa säädettyjen

rahoitusosuuksien valtion menoja vähentävä vaikutus sekä 23 §:n mukainen perusturvaan tilitettävä työttömyysvakuutusmaksukertymä. Jos edellä mainituin perustein laskettuna valtion menojen arvioidaan vähentyvän talousarviovuonna, valtioneuvosto vastaavasti vahvistaa siirtymämaksun määrän, joka valtion on suoritettava työttömyysvakuutusrahastolle. Siirtymämaksusta voidaan suorittaa ennakkoa.

Siirtymämaksua maksetaan yhden vuoden ajalta.

Tämä laki tulee voimaan 20 päivänä joulukuuta 2000.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1070

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

kiellosta käyttää kilpailuissa tai pitää näytteillä koiria, joille on suoritettu eläimen ulkonäön muuttamiseksi leikkaus

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 7 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kilpailulla* kilpailua, koetta, testiä ja muuta kilpailutarkoituksessa järjestettävää tilaisuutta, jossa arvioidaan koirien ominaisuuksia, taipumuksia tai taitoja; sekä

2) *näytteillä pitämisellä* koiranäyttelyä ja muuta vastaavaa tilaisuutta, jossa arvostellaan koirien ulkomuotoon, käyttöön tai jalostukseen liittyviä ominaisuuksia.

2 §

Kilpailu- ja näyttelykielto

Vuonna 2001 tai sen jälkeen syntynyt

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

koira, jolle on suoritettu leikkaus tai muu siihen verrattava kipua aiheuttava toimenpide eläimen ulkonäön muuttamiseksi, ei saa osallistua kilpailuihin eikä sitä saa pitää näytteillä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu koira saa kuitenkin osallistua maailmanmestaruus- ja euroopanmestaruuskilpailuihin sekä maailmanvoittaja- ja euroopanvoittajanäyttelyihin.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Eläinlääkintötarkastaja Johanna Kokkonen

N:o 1071

Verohallituksen päätös**vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2000

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1549/95), nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo markkoissa

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1961	450 mk + 40,90 mk neliömetriltä
vuosina 1961—1983	440 mk + 35,80 mk neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	450 mk + 38,90 mk neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo markkoissa

Asunto valmistunut:	Edun arvo mk/kk
ennen vuotta 1984	340 mk + 25,80 mk neliömetriltä
vuosina 1984—1991	350 mk + 30,50 mk neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	360 mk + 34,20 mk neliömetriltä

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo euroissa

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	75,69 € + 6,88 € neliömetriltä
vuosina 1961—1983	74,00 € + 6,02 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	75,69 € + 6,54 € neliömetriltä

b) *Muu Suomi, edun arvo euroissa**Asunto valmistunut:*

ennen vuotta 1984
 vuosina 1984—1991
 vuonna 1992 tai myöhemmin

Edun arvo euro/kk

57,18 € + 4,34 € neliömetriltä
 58,87 € + 5,13 € neliömetriltä
 60,55 € + 5,75 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratulojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tulovalolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitettuna ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuvarvosta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 5,20 mk (0,87 €) neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 16,70 mk (2,81 €) neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 11,50 mk (1,93 €) neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkökäyttöoikeuden arvo on 2,30 mk (0,39 €) neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä. Sähkölämmiteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 450,00 mk (75,68 €) kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 170,00 mk (28,59 €) kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliömetriä ylitävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitettuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 300,00 mk (50,46 €) ja muun Suomen alueella 195,00 mk (32,80 €) kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 195,00 mk (32,80 €) ja muun Suomen alueella 155,00 mk (26,07 €) kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 26,00 mk (4,37 €) ateriaa kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä on vähintään 26,00 mk (4,37 €) ja enintään 44,00 mk (7,40 €). Jos välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrä alittaa 26,00 mk (4,37 €) tai ylittää 44,00 mk (7,40 €), edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulustannuksineen. Jos työnantaja on sopinut ravitsemisliikkeen kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä, välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan ateriasta ravitsemisliikkeelle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle ateriasta suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitoshuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 19,50 mk (3,28 €) ateriaa kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 15,60 mk (2,62 €) ateriaa kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 22,10 mk (3,72 €) ateriaa kohden

14 §

Enintään 44,00 markan (7,40 euron) nimellisarvoisen, useampaan kuin kahteen ruokailupaikkaan kelpaavan ruokailulipukkeen muodossa saadun edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 26,00 mk (4,37 €). Nimellisarvoltaan

yli 44,00 markan (7,40 euron) ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa ateriaa ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 1 940,00 mk (326,29 €) kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 1 870,00 mk (314,51 €) kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 52,00 mk (8,75 €) päivää kohden tai enintään 1 170,00 mk (196,78 €) kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 1999—2001 käyttöönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton uushankintahinnasta lisättynä 1 450 markalla (243,87 eurolla) tai 97 pennillä (0,163 eurola) kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,5 % auton

uushankintahinnasta lisättynä 550 markalla (92,50 eurolla) tai 37 pennillä (0,062 eurolla) kilometriltä.

uushankintahinnasta lisättynä 1 450 markalla (243,87 eurolla) tai 97 pennillä (0,163 eurolla) kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—1998 käyttöönotetut autot)

Auton käyttöetu:

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,3 % auton

Edun arvo kuukaudessa on 1,3 % auton uushankintahinnasta lisättynä 550 markalla (92,50 eurolla) tai 37 pennillä (0,062 eurolla) kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöönotetut autot) edun arvo markoissa

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	mk/kk	perusarvo mk/kk	+ kilometrikohtai- nen arvo p/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1 300 cm ³			
— vapaa autoetu	2 010	630	92
— auton käyttöetu	1 290	630	44
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1 600 cm ³			
— vapaa autoetu	2 350	760	106
— auton käyttöetu	1 510	760	50
III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 010	1 120	126
— auton käyttöetu	2 080	1 120	64
IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2 000 cm ³			
— vapaa autoetu	3 700	1 450	150
— auton käyttöetu	2 620	1 450	78

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöönotetut autot) edun arvo euroissa

	Kuukausi- kohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
	euro/kk	perusarvo euro/kk	+ kilometrikohtai- nen arvo euro/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1 300 cm ³			
— vapaa autoetu	338,06	105,96	0,155
— auton käyttöetu	216,96	105,96	0,074
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1 600 cm ³			
— vapaa autoetu	395,24	127,82	0,178
— auton käyttöetu	253,96	127,82	0,084

	Kuukausi- kohtainen arvo euro/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo perusarvo + kilometrikohtai- euro/kk nen arvo euro/km	
		<i>III autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2 000 cm³</i>	
— vapaa autoetu	506,25	188,37	0,212
— auton käyttöetu	349,83	188,37	0,108
<i>IV autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2 000 cm³</i>			
— vapaa autoetu	622,30	243,87	0,252
— auton käyttöetu	440,65	243,87	0,131

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta. Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukkukaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 20 000 markalla (3363,76 eurolla). Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 50 markkaan. Euroja ei pyöristetä.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet tavanomaisia talvipyöriä ja autopuhelinta lukuunottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 5 000 mk (840,94 €). Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 2 000,00 markalla (336,38 eurolla) kuukau-

N:o 1071

dessa tai 133 pennillä (0,224 eurolla) kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2000

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

raha-arvo on 120,00 mk (20,18 €) kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 120,00 mk (20,18 €) kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista ja tekstiviesteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja sitä sovelletaan toimittaessa ennakonpidätystä vuonna 2001 ja vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*